

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

Quatre coses sobre el cervell; quatre coses sobre la memòria

- El cervell crea una ment diferent per a cada persona. No es pot trasplantar un cervell perquè seria trasplantar una identitat única dins d'una altra identitat; cosa impossible, ja que precisament la identitat rau en el cervell.
- El cervell reconeix el cos que habita. Si habita en un cos on hi ha una part amputada, el cervell respon amb dolor davant d'aquesta carència, ja que no rep informació d'aquestes terminals nervioses. Aleshores, el cervell, que és de una gran plasticitat, s'adapta a aquesta condició i crea el que fa falta.
- El cervell sempre està produint neurones noves; s'està creant a si mateix constantment.
- Curiosament, l'anomenada matèria gris es d'aquest color quan estem morts, però mentre estem vius és de color rosat.
- La memòria guarda esquemes (accions mentals per representar les coses, com ja va establir Jean Piaget) dinàmics per reconstruir les experiències. Guardem l'esquema essencial d'una acció o fet; ho hem automatitzat en el subconscient per respondre de manera automàtica.
- La memòria recorda, sobretot, el que és fruit de l'experiència (la por o el dolor en són exemples). Como deia Jorge Luis Borges: "Somos nuestra memoria".
- Hi ha multiplicitat de memòries: memòria implícita, memòria explícita, memòria prospectiva, memòria activa, memòria inerta, etc.
- Johann Heinrich Pestalozzi, en el seu llibre Com Gertrudis educa als seus fills, ja deia que la memorització passiva entorpeix l'educació, mentre que l'activitat pràctica, realitzada amb esperit juganer, l'enriqueix.

Maig 2026.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.